

Tárgy: Tájékoztatási-, iratkiadási- és iratcsatolási kötelezettség elmulasztása

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/058/2020.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr.** ügyvéd (székhely:, KASZ:) fegyelmi ügyében a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának **DRFB-7/2020.** szám alatt 2020. június 30. napján hozott fegyelmi határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2020. október 16. napján tartott nyilvános tárgyaláson meghozta következő

h a t á r o z a t o t :

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának **DRFB-7/2020.** szám alatti határozatát részben és akként változtatja meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1(egy) rendbeli folytatólagos szándékos fegyelmi vétséget követett el, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyja.

Kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg 50.000,-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget a Debreceni Ügyvédi Kamara bankszámla-számára. A Debreceni Ügyvédi Kamara a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül köteles a másodfokú eljárási költséget, 50.000,-Ft-ot, azaz Ötvenezer forintot a Magyar Ügyvédi Kamara részére átutalni.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont volt ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint - előterjeszteni. A pere a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának a 2020. június 30-án kelt **DRFB-7/2020.** számú határozatában a lefolytatott bizonyítási eljárás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg:

I.

Az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire vonatkozó adatok:

Dr. ügyvéd kamarai tagságának kezdete:, ügyvédi tevékenységét a Dr. Ügyvédi Iroda tagjaként végzi.

Családi állapota: párkapcsolatban él, 1 közös gyermek tartásáról gondoskodik.

Jövedelme: havi kb. 200.000.-Ft.

Fegyelmi eljárás ellene korábban nem indult.

II.

A fegyelmi eljárás adatai

2019. december 5. napján érkezett a Kamarához R..... T..... Gyné bejelentő beadványa, amelyben kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek adott megbízása ellenére perbeli képviselőt nem látta el, emiatt kára származott, vele a kapcsolatot nem megfelelően tartotta, nem volt elérhető számára.

2019. december 10-én a vezető fegyelmi biztos előzetes vizsgálatot rendelt el, kijelölte a fegyelmi biztost, a kamara elnöke értesítette erről a bejelentőt és az ügyvédet. 2019. december 19-i keltezéssel a bejelentő beadványát „kérte semmisnek tekinteni, az elmarasztalást megszüntetni”.

2020. január 6-án a bejelentő e-mailben panasz kiegészítést közölt, 4.000.000.-Ft kárt jelölt meg és 120.000.-Ft illeték, 200.000.-Ft munkadíj visszatérítésre is benyújtotta igényét, továbbá jelezte, hogy a „közjegyzői alapirat nélkül” kapta vissza az iratait. 2020. január 9-én eljárás alá vont ügyvéd előterjesztette igazoló nyilatkozatát és csatolta az ügyben keletkezett iratokat.

2020. január 13-án a fegyelmi biztos hiánypótló felhívást küldött az ügyvéd és a bejelentő részére. A bejelentő 2020. január 23-án, az ügyvéd 2020. január 24-én nyilatkozott és csatolt újabb iratot. 2020. február 11-én a fegyelmi biztos újabb hiánypótló felhívást küldött az ügyvéd részére, aki nyilatkozatát és iratait 2020. február 26-án csatolta.

2020. március 2-án a fegyelmi biztos az előzetes vizsgálat határidejét 3 hónappal meghosszabbította, az ügyvédtől és a bejelentőtől további iratok megküldését kérte. A bejelentő 2020. március 12-én csatolta az iratokat.

2020. május 28. napján a fegyelmi biztos fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatot hozott, amelyben az ügyvéd felelősségét a keresetlevél késedelmes benyújtása, a kellő tájékoztatás,- a munkadíj elszámolás,- valamint az iratcsatolás elmulasztása miatt indítványozta megállapítani

2020. június 7. napján a Fegyelmi Tanács elnöke felhívást küldött az eljárás alá vont ügyvéd részére, aki iratait és nyilatkozatát 2020. június 18. napján becsatolta. 2020. június 29-én az eljárás alá vont ügyvéd írásban újabb nyilatkozatot tett. 2020. június 30. napján fegyelmi tárgyalás tartására került sor, amelyen az ügyvéd nem vett részt, előzetesen igazoltan kimentette magát, a tárgyalás elhalasztását nem kérte.

III.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló okiratok, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő nyilatkozatai alapján **az alábbi tényállást** állapította meg:

A bejelentő 2019. május hó 30. napján adott megbízást az ügyvédnek a B..... I... kötelezett szembeni fizetési meghagyás ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a jogi képviselő ellátására. A megbízás tényét és rövid tartalmát a bejelentő és az ügyvéd a 2019. május hó 30. napján kelt „Ügyvédi tényvázlat és megbízás” elnevezésű iratban rögzítették. Az okiratban megjelölték az ügyvédi megbízási díjat is 200.000 Ft-ban, amely az ügyben az első érdemi

tárgyaláson való megjelenést is magában foglalta. Rögzítették, hogy az ügyvéd jogosult minden tárgyaláson való megjelenésért 30.000 Ft költségtérítésre, pernyertesség esetén pedig a bíróság által a bejelentő javára megítélt perköltség ½ részére. Meghatározták a megbízás megszűnésének, illetve a megbízási díj megtartásának, visszafizetésének egyes eseteit is. Ugyanezen a napon a bejelentő aláírta a peres eljárásra szóló ügyvédi meghatalmazást is, amelyet az ügyvéd az aláírásával elfogadott.

A bejelentő 2019. május hó 31. napján készpénzben átadott az ügyvédnek 200.000 Ft ügyvédi megbízási díjat, valamint 2019. június hó 11. napján 120.000 Ft illeték költséget. Az ügyvéd a megbízási díjról számlát, az illeték összegéről bevételi pénztárbizonylatot állított ki.

Az ügyvéd elkészítette a bejelentő, mint jogosult által korábban B... I-nal, mint kötelezettel szemben Dr..... közjegyző (.....) előtt/Ü/...../2019. számon indított fizetési meghagyásos eljárásban benyújtott ellentmondás miatt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: **Pp.**) 257. §-a szerinti keresetet tartalmazó iratot a bejelentő, mint felperes képviseletében. A kereset 2019. június hó 7. napján került keltezésre, annak egy példányát aláírta a bejelentő is minden oldalon. Az irathoz tartozó P01 jelű nyomtatvány 2019. június hó 11. napján került keltezésre és kinyomtatásra, a beadványt pedig végül 2019. június hó 12. napján nyújtotta be az ügyvéd a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bírósághoz.

A bíróság a pert a 2019. július hó 5. napján meghozottP.XV..../2019/6. számú végzésével megszüntette. Megállapította, hogy a fizetési meghagyásos eljárásban a kötelezett által benyújtott ellentmondás folytán a közjegyző a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. L. törvény (a továbbiakban: **Fmhtv.**) 37. § (3) bekezdése szerinti felhívás a bejelentő, mint jogosult részére 2019. május hó 22. napján kézbesítésre került, azonban az ügyvéd a keresetet tartalmazó iratot 15 napon túl, csak 2019. június hó 12. napján terjesztette elő. Erre tekintettel a bíróság a pert a Pp. 259. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntette meg. A bíróság tájékoztatta végzésében a felperest, hogy az általa megfizetett 120.000 Ft peres eljárási illetéket az adóhatóságtól visszaigényelheti. A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek volt helye. A végzésen található dátumbélyegző szerint azt az ügyvéd 2019. július hó 15. napján vette át.

Az ügyvéd által elkészített és benyújtott keresetlevél bevezető részében foglaltak szerint a bejelentő a közjegyző a Fmhtv. 37. § (3) bekezdése szerinti felhívását 2019. május hó 24. napján vette át, amely azonban a végzésben foglaltaktól eltérő, ugyanis aszerint 2019. május hó 22. napján történt a kézbesítés.

A Pp. 148. §-a szerinti ítélkezési szünet 2019. július hó 15. napján kezdődött meg és 2019. augusztus hó 20. napjáig tartott, amely időtartam a fellebbezési határidőbe nem számított bele. A fellebbezési határidő lejártáig eltelt hosszú idő alatt a bejelentő több alkalommal kereste az ügyvédet telefonon és e-mailen, amelyekben konkrét tájékoztatást kért az ügyéről, illetve az ügyvéddel az ügy tárgyával kapcsolatos fejleményeket közölt, továbbá azt is, hogy Budapestre költözött. Az ügyvéd, illetve titkárnője több alkalommal is válaszolt e-mailen az ügyfélnek, azonban érdemi tájékoztatást a peres.- eljárásról egy alkalommal sem adott, annak ellenére sem, hogy a bejelentő az e-mailjeiben konkrét kérdéseket is intézett az ügyvédhez az ügy és annak iratai kapcsán.

A bíróság a 2019. szeptember hó 27. napján meghozott 4.P.XV.21013/2019/7. számú végzésében megállapította, hogy a pert megszüntető végzése 2019. szeptember hó 5. napján

jogerőre emelkedett. A végzésen található dátumbélyegző szerint a végzést az ügyvéd 2019. október hó 7. napján vette át.

Az ügyvéd sem a pert megszüntető végzéssel szembeni fellebbezési határidő lejáratáig, sem annak lejáratát követően, a megbízása megszűnéséig nem küldte meg a bejelentőnek a pert megszüntető végzést, nem tájékoztatta a bejelentőt a per megszüntetésének tényéről, okáról, az azzal szemben igénybe vehető jogorvoslati lehetőségről, sem pedig a fizetési meghagyásos eljárás vagy a per újabb megindításának lehetőségéről.

A bejelentő 2019. december hó 3. napján írt e-mailjében kérte az iratai visszaszolgáltatását. Az ügyvéd 2019. december hó 19. napján személyesen találkozott Budapesten a bejelentővel, ekkor a nála lévő iratait átadta. Az erről szóló irat keltezése szerint a bejelentő Hajdúszoboszlón, de ténylegesen Budapesten, 2019. december hó 19. napján aláírta az „Ügyvédi meghatalmazás visszavonása” elnevezésű okiratot, amelyben a peres eljárás kezdeményezésére adott meghatalmazását visszavonta, elismerte, hogy az ügy teljes körű dokumentációját az ügyvéd átadta részére, továbbá kijelentette, hogy egymással elszámoltak, további követelése nincs. Az ügyvéd az okiratban a meghatalmazás visszavonását elfogadta.

A fenti elismerés ellenére a bejelentő a 2020. január hó 6. napján írt e-mailjében a kamarához tett bejelentésében jelezte, hogy az általa átadott 200.000.-Ft ügyvédi megbízási díjat is szeretné visszakapni, arra nem merült fel adat, a terjedelmes levelezésben sem, hogy ezt az ügyvédtől is igényelte volna. Az eljárás alá vont ügyvéd a Fegyelmi Tanácshoz 2020. június 29-én érkezett írásbeli nyilatkozata szerint felajánlotta újabb per indítását saját költségén, de a bejelentő 2019. decemberében úgy nyilatkozott, hogy az alperessel kibékültek, újabb pert nem akar indítani.

A bejelentő a fenti bejelentésében és a kamarához tett több nyilatkozatában arra is utalt, hogy egy közelebbről meg nem határozott, „közjegyzői alapirat” az egyéb iratokkal nem került részére visszaadásra, amelyet az ügyvédnek is jelzett a 2019. december hó 20. napján írt e-mailjében. A rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, hogy e közjegyzői okirat alatt a bejelentő pontosan mely okiratot értette, az a perben érvényesíteni kívánt vagy más jogalapon fennálló követeléssel kapcsolatos-e, de még az sem, hogy egyáltalán az az ügyvédnek átadásra került-e az egyéb iratokkal. Valószínűsíthető, hogy alapokiraton egy tartozáselismerő nyilatkozatot ért a bejelentő, amelyet nem lel fel a saját iratai között.

A bejelentő peres eljárásra adott meghatalmazása visszavonását követően megbízást adott az ügyvédnek a peres eljárási illeték visszaigénylésére, amelyre vonatkozó, az ügyvéd által elkészített és aláírt, az adóhatósághoz címzett kérelem 2020. február hó 10. napján, az ahhoz tartozó nyomtatvány pedig 2020. február hó 13. napján kelt, az arra rávezetett feljegyzés szerint 2020. február hó 14. napján került postázásra.

Az ügyvéd 2020. február hó 10. napján keltezett, majd 2020. február hó 25. napján Dr. közjegyzőhöz benyújtott kérelmében és személyesen is kérte a bejelentő és B I részvételével létrejött ún. tartozást elismerő okirat kiadását. A közjegyző által az ügyvédnek adott szóbeli tájékoztatás szerint – nem deríthető ki, hol készült az okirat, magánokirat volt-e közjegyzői hitelesítéssel, vagy esetleg más közjegyző készítette azt. Az ügyvéd nyilatkozott, hogy annak nincs köze a jelen eljáráshoz. Mivel a közjegyző a nemleges válaszát is csak díj ellenében adja ki, ezért azt az ügyvéd ezek után azt nem kérte ki.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács eljárása során az alábbi **bizonyítékokat** értékelte:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét elismerte abban, hogy a bíróságra elkésetten nyújtotta be a keresetet, azonban a szándékos elkövetést vitatta. Elismerte továbbá azt is, hogy a bejelentőt erről nem tájékoztatta, részére a bírósági megszüntető végzést nem továbbította. Ellenben vitatta, hogy a bejelentővel nem tartotta a kapcsolatot, ennek igazolására csatolta az e-mailen folytatott levelezésüket, amelyben a telefonhívásokra is utalás történt. Nem ismerte el felelősségét a bejelentő által hiányolt „közjegyzői alapírat” kiadására vonatkozóan és az ügyvédi munkadíj elszámolására vonatkozóan sem.

A vizsgálati eljárásban előterjesztett írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy az ügyfele ősz elején jelezte, hogy a kötelezett a fedezetül szolgáló ingatlant eladta, nem látja biztosítottnak az eljárás lefolytatását, - nem igazolható módon - kérte, hogy az eljárás kerüljön megszüntetésre. A bíróságtól a pert megszüntető végzés jogerőre emelkedéséről szóló végzést 2019. október hó 07. napján vette át. Újra be akarta nyújtani a keresetet, kiemelve, hogy az elutasítás (valójában permegszüntetés) nem eredményezett ítélt dolgot, azonban bejelentő már nem látta értelmét a pernek. 2019. decemberében az elszámoláskor úgy nyilatkozott, hogy az ellenféllel rendeződni látszik kapcsolata és nem kíván pereskedni. Ilyen nyilatkozat írásos formában nem áll a rendelkezésére, valószínűleg sms-ben kapta, amely, ha nyomtatva lett az az ügy egyéb irataival átadásra került bejelentő részére, de ebben nem biztos. Nyilatkozott, hogy valamennyi iratot a bejelentőnek átadott, de felajánlotta részére a hiányolt és jelen perhez nem tartozó közjegyzői okirat újbóli beszerzését, részére emiatt e-mail-ben meghatalmazást küldött. Hangsúlyozta, hogy nála a bejelentő által átadott irat nem maradt.

Beadványához csatolta a 2019. május 30. napján kelt ügyvédi **tényvázlat** és megbízást, a keresetlevelet űrlappal, a bejelentő aláírásával, a bejelentő 2019. augusztus 14-i keltezésű levelét, a bejelentő 2019. december 3-án keltezett iratvisszaküldési kérelmét és a 2019. december 19. napján keltezett ügyvédi meghatalmazás visszavonása okiratot.

Az ebben foglaltak szerint a keresetlevél keltezése 2019. június 7; a beadvány űrlapja 2019. június 11-i, a tényleges beadás 2019. június 12-én történt.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács elnökének írásbeli felhívására az ügyvéd előadta, hogy azért került sor késedelmesen a keresetlevél benyújtására, mert „az ügyfelem által benyújtott fizetési meghagyásban foglaltak, valamint az általa átadott nagy terjedelmű irat nem volt összhangban, ezért próbáltam vele a 15 napos határidőn belül a kapcsolatot felvenni, így nem értek egyet a szándékos fegyelmi vétség elkövetésével a késedelmes benyújtás vonatkozásában. „A kellő tájékoztatás elmulasztása tekintetében a felelősségemet a fenti tényektől függetlenül elismerem.” Az ügyvéd a nyilatkozatában előadta: „Ügyfelem munkadíj részbeni vagy egészbeni visszakövetelése nem hangzott el, ezzel szemben leírta, hogy követelése velem szemben nem áll fenn.”

A fegyelmi biztos felhívására csatolt e-mailes levelezésből az tűnik ki, hogy a bejelentő még 2019. november 25-én sem értesült a per megszüntetéséről. „gondolom a határidő lejárt a pereskedéshez”. 2019. október 25-ei e-mailben a bejelentő azt írta: ”Még mindig próbál a per visszavonására – az ellenfél - rábeszélni, ami nem megy... Kérem tájékoztasson, most hogy áll az ügy, mire számíthatok”.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács elnökének felhívására írt 2020. június 18-i nyilatkozata szerint: „az alapeljáráshoz az ügyfél által keresett közjegyzői irat nem is volt indokolt, mivel az egy külön jogalaphól származott és mint közokiratba foglalt követelése, nem peres úton lenne érvényesíthető.”

Az eljárás alá vont ügyvéd csatolta a 2020. február 10. napján Dr. közjegyzőhöz írt kérelmét a bejelentő és volt élettársa közötti tartozáselismerő nyilatkozat kiadására vonatkozóan. Nyilatkozatában leírta, hogy az irat a közjegyzői nyilvántartásban nem lelhető fel, ezt a nemleges választ külön díjazásért adta volna ki a közjegyző, amit nem vett igénybe.

Az ügyvéd 2020. június 18-án csatolta az illeték visszatérítésre vonatkozó, bejelentő képviselőjében írt beadványt. A bejelentő az ügyvéd elérhetetlenségét, a nem megfelelő perbeli képviselő ellátását, a tájékoztatás elmaradását, későbbi beadványaiban a közjegyzői alapíratot, illeték, illetve az ügyvédi munkadíj összegének a visszatérítését kérte, illetve kifogásolta.

Csatolta az ügyvédhez írt levelét, e-maileket, amelyek kétséget kizáróan bizonyítják, hogy nem volt ismert előtte a per megszüntetésének időpontja, jogerőre emelkedése, a bírósági végzés nem került részére megküldésre.

A bejelentő nem tudta megnevezni, milyen „közjegyzői alapíratot” nem kapott meg, így az eljárás alá vont ügyvédnek a megkeresés alapján nem volt módja azt segítő szándékkal sem beszerezni a közjegyzőtől

A bíróságP.XV...../2019/6. számú végzése szerint **a per megszüntetésére azért került sor, mert a keresetlevél benyújtása elkésett.** A bíróság megállapította, hogy a fizetési meghagyásos eljárásban a kötelezett által benyújtott ellentmondás folytán a közjegyző Fmhtv. 37. § (3) bekezdése szerinti felhívása a bejelentő, mint jogosult részére 2019. május hó 22. napján kézbesítésre került, azonban az ügyvéd a keresetet tartalmazó iratot 15 napon túl, csak 2019. június hó 12. napján terjesztette elő. Erre tekintettel a bíróság a pert a Pp. 259. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntette meg.

Kétséget kizáróan bizonyított tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bíróság **permegszüntető végzését nem küldte ki a bejelentőnek, arról tájékoztatást részére** - november végéig biztosan – **nem adott.** Ezt igazolják a bejelentő per állásáról érdeklődő e-mailjei, az ügyvéd elismerő nyilatkozata. Az ügyvéd az illeték visszaigénylésével kapcsolatos iratait, bár késve, de 2020. június 18. napján csatolta, ebből megállapítható, hogy 2020. február 13-án az ügyfél képviselőjében azt a NAV-hoz elküldte.

V.

A fegyelmi biztos indítványa

A fegyelmi biztos a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként végindítványában a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatában írt álláspontját az utóbb csatolt okiratok és nyilatkozatok alapján módosította. Az iratcsatolás elmulasztására vonatkozó indítványát nem tartotta fenn, mivel utólag - késedelmének indokát adva -a kért iratot is megküldte az ügyvéd. A fegyelmi biztos indítványa szerint az eljárás alá vont ügyvéd

- 1.) a keresetlevél késedelmes benyújtásával megsértette: az Üttv. 1. §-ának (3) bekezdésében, az ÜESZ 2.1./ és 2.2./ pontjában foglaltakat, mellyel 1 rb. szándékosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el,
- a kellő tájékoztatás elmulasztásával megsértette: az Üttv. 1. §-ának (3) bekezdésében, az ÜESZ 2.1./ és 2.2./ pontjában és a Ptk. 6:275. § (1) bekezdésében foglaltakat, mellyel 1 rb. szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el,
- a munkadíj elszámolás elmulasztásával megsértette: az ÜESZ 6.10./ pontjában foglaltat, mellyel 1 rb. szándékosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el.

Indítványozta, hogy az eljáró Fegyelmi Tanács állapítsa meg, hogy az ügyvéd összesen 3 rendbeli, ebből a tájékoztatás elmulasztásával folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el azzal, hogy nem teljesítette a megbízásban vállalt feladatát, mivel a keresetlevelet elkésztően nyújtotta be, továbbá az ügyfelét nem tájékoztatta erről, részére a megszüntető végzést nem továbbította. Az illeték visszatérítésre vonatkozó felhívása elmulasztására az ügyvéd indoklását elfogadta, miután utólag becsatolásra került. Pénzbírság kiszabását indítványozta az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, annak összegét a kiszabható 1.000.000.-Ft-os értékhatár alsó harmadában javasolta megállapítani. Indítványozta továbbá, hogy a Fegyelmi Tanács kötelezze az eljárás alá vont ügyvédet a fegyelmi eljárás általános költségének a megfizetésére. Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson végfelszólalást tenni - igazolt távolléte miatt - nem tudott, a Fegyelmi Tanácshoz 2020. június 18. és június 29. napján eljuttatott beadványaiban felelősségét a kereset indítási késedelem és a tájékoztatás elmulasztásában elismerte, míg az elszámolási és iratkiadási kérdésben felelősségét vitatta. A legenyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

VI.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által levont ténybeli és jogi következtetések

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy a **fegyelmi biztos módosított indítványa alapos**. A tényállás megállapításához a bejelentő nyilatkozatait, írásos dokumentációját, az ügyvéd nyilatkozatait, valamint az általa becsatolt okiratok tartalmát vette figyelembe. Ezek – álláspontja szerint - az eljárás alá vont ügyvéd mulasztásait kétséget kizáróan bizonyítják az alábbiak szerint:

1) A keresetet tartalmazó irat késedelmes benyújtása

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a fentebb részletezett bizonyítékok – különösen a bírósági végzések, az ügyvéd által készített keresetet tartalmazó irat és az ahhoz tartozó nyomtatvány, valamint az ügyvéd nyilatkozatai – alapján tényként állapította meg, hogy a bejelentő megbízása a fizetési meghagyással szembeni ellentmondás következtében perré alakult eljárásban a keresetet tartalmazó irat előterjesztésére és a perbeli képviselőre irányult. A keresetlevelet az ügyvéd elkészítette, a bejelentő is aláírta, azonban azt késedelmesen, az Fmhtv. 37. § (3) és (6) bekezdésében, valamint a Pp. 259. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott határidőt túllépve nyújtotta be a bírósághoz. Ez a határidő az ügyvéd előtt egyrészt a közjegyző tájékoztatásából, másrészt az erre irányadó jogszabály alapján ismert volt.

Az ügyvéd által elkészített és benyújtott keresetet tartalmazó irat bevezető részében foglaltak szerint a bejelentő a közjegyző a Fmhtv. 37. § (3) bekezdése szerinti felhívását 2019. május hó 24. napján vette át, ezzel szemben a pert megszüntető végzés indokolásában foglaltak szerint 2019. május hó 22. napján történt a kézbesítés. Arra vonatkozóan nem merült fel adat, hogy a bejelentő az ügyvédet melyik időpontról tájékoztatta a közjegyzői felhívás átvétele tekintetében. Ha a végzésben szereplő 2019. május hó 22. napján történt kézbesítést vesszük figyelembe, akkor eleve már a keresetet tartalmazó irat 2019. június hó 7. napján történt elkészültekor fennállt a késedelem, ez esetben ugyanis 2019. június hó 6. napján telt le a 15 napos törvényi határidő. Ha viszont a keresetet tartalmazó irat bevezető részében 2019. május hó 24. napjára tett időpontot tekintjük a kézbesítés napjának, úgy a perirat 2019. június hó 7. napján történt elkészültekor még nem állt fenn a késedelem, ez esetben ugyanis, figyelemmel a szabadnapokra, ünnepnapokra, csak 2019. június hó 11. napján, a pünkösöd hétfő utáni

kedden járt volna le a benyújtásra nyitva álló határidő. Ez utóbbi esetben tehát a keresetet tartalmazó irat a keltezésének napján még határidőben benyújtható lett volna. Bármelyik esetet vesszük is figyelembe, az tény, hogy a benyújtásra mindenképp késedelmesen került sor, amelyet az ügyvéd sem vitatott. A keresetlevél 2020. június 7-i aláírásakor már a mellékletek is feltüntetésre kerültek, így nem értelmezhető az ügyvéd azon nyilatkozata, miért kellett még ezt követően 5 napig az ügyben egyeztetni az ügyféllel.

Az ügyvédnek a kellő körültekintés mellett már a kereset előterjesztésekor is tudnia kellett, hogy azon a napon az Fmhtv. 37. § (3) és (6) bekezdésében, valamint a Pp. 259. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott határidő eltelt, így eleve késedelmesen kerül sor a benyújtásra. Az ügyvéd maga sem hivatkozott arra nyilatkozataiban, hogy erről nem tudott volna, ez elkerülte volna a figyelmét, tévedett volna. Épp ellenkezőleg, a 2020. június hó 15. napján kelt, a kamarához benyújtott nyilatkozata I. pontjában arra hivatkozott, hogy a bejelentő által benyújtott fizetési meghagyás tartalma és az átadott nagy terjedelmű irat nem volt összhangban, és „egyszerűen csak az történt, hogy az iratok áttanulmányozása, szelektálása, a fizetési meghagyás tartalmával történő összevetése és ezekből a kereset kidolgozása nem férte bele abba az időintervallumba”, ami a rendelkezésére állt.

Ezért a fegyelmi biztos helytállóan állapította meg, hogy **a keresetet tartalmazó irat késedelmes benyújtásával** az ügyvéd megsértette e határozat VI. fejezet 1.) pontjában ismertetett szabályokat, amellyel **1 rendbeli szándékosan megvalósított fegyelmi vétséget** követett el.

Gondatlanság ebben az esetben nem merülhet fel. Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget szándékosan követi el, ha ismernie kellett volna az ügyvédi hivatás gyakorlására vonatkozó rendelkezéseket, amelyek közül kiemelkedik az ügyfél érdekeinek védelme, biztonságának biztosítása, a határidő megtartása.

2) A tájékoztatás elmulasztása

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy a pert megszüntető, 2019. július hó 5. napján meghozott, fellebbezhető végzést az ügyvéd 2019. július hó 15. napján vette kézhez. A fellebbezési határidő az ítélezési szünetre tekintettel csak 2019. szeptember hó 4. napján járt le, azonban az ügyvéd a végzés átvételét követően egészen a meghatalmazása 2019. december hó 19. napján történt visszavonásáig nem adta át, **nem küldte meg a bejelentőnek a végzést, nem tájékoztatta a bejelentőt a per megszüntetésének tényéről, okáról, az azzal szemben igénybe vehető jogorvoslati lehetőségről, sem pedig a fizetési meghagyásos eljárás vagy a per újabb megindításának lehetőségéről.** Annak ellenére sem, hogy a bejelentő és az ügyvéd között levelezés folyt, a bejelentő konkrét tájékoztatást kért, kérdéseket tett fel az ügyéről, a peres iratokról, illetve maga közölte az ügyvéddel az ügy tárgyával kapcsolatos fejleményeket, az ügyvéd, illetve titkárnője is több alkalommal válaszolt e-mailen az ügyfélnek, azonban a peres ügyről semmilyen érdemi tájékoztatást nem adott.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az ügyvéd által indítványozott titkárnője tanúkenti meghallgatását a bejelentővel folytatott kapcsolattartásra vonatkozóan nem tartotta indokoltnak, mivel a csatolt e-mailekből bizonyította az ügyvéd, hogy közöttük a kapcsolattartás működött, azokban a telefonos egyeztetésekre is utalás történt. A Fegyelmi Tanács az üzenetváltásokban is a konkrét tájékoztatás elmaradását kifogásolja.

Mindezt az ügyvéd a 2020. június hó 15. napján kelt, a kamarához benyújtott nyilatkozatában elismerte: „... korábban sem vitattam annak tényét, hogy a kereset elutasítását valóban nem közöltem időben ügyfelemmel.” Bár helyesen nem a „kereset elutasításáról” volt szó, hanem a per megszüntetéséről, de a közlés elmaradása nem vitatott.

Erre tekintettel egyetértett az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztossal abban is, hogy a **tájékoztatás folyamatos elmulasztásával** az ügyvéd megsértette e határozat VI. fejezetének 2.) pontjában ismertetett szabályokat, amellyel **1 rendbeli szándékosan és folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget** követett el.

3) Az ügyvédi megbízási díj elszámolásának elmulasztása

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács már korábban hivatkozott arra, hogy a bejelentő megbízása kifejezetten a fizetési meghagyással szembeni ellentmondás következtében perré alakult eljárásban a keresetet tartalmazó irat előterjesztésére és a peres eljárásban a bejelentő perbeli képviselőjének ellátására irányult. E megbízás teljesítése azonban meghiúsult, miután a keresetet tartalmazó irat késedelmes benyújtása miatt a pert jogerősen megszüntette a bíróság. A megbízás kiegészítése esetén újabb fizetési meghagyásos eljárás vagy per indításával lett volna folytatható az ügy, azonban erre nem került sor.

E körben megállapítja az Elsőfokú Fegyelmi Tanács, hogy a megbízás annak teljes körű teljesítése nélkül szűnt meg, amely esetben **az átvett ügyvédi megbízási díj ÜESZ 6.10. pontja szerinti kötelező és írásban történő elszámolásának lett volna helye.** A bejelentő a 2019. december hó 19. napján aláírt „Ügyvédi meghatalmazás visszavonása” elnevezésű okiratban ugyan kijelentette, hogy a felek egymással elszámoltak, további követelése nincs, ez azonban nem elégséges, az ügyvéd elszámolását magát nem tartalmazza. Az ÜESZ 6.10. pontja alapján az elszámolást a megbízott ügyvédnek kell teljesítenie, méghozzá írásban, amelynek ki kellett volna terjednie arra, hogy a megbízás megszűnéséig milyen teljesítésre került sor, és azzal arányosan mekkora részt tart vissza az ügyvéd az átvett megbízási díjból. Az elszámolás tartalmát, helyességét az Elsőfokú Fegyelmi Tanács nem vizsgálja, sőt az elszámolási kötelezettség teljesítését az sem érinti, ha a megbízó esetlegesen vitatja azt, de az elszámolásnak az ügyvéd által készített iratból egyértelműen ki kellett volna tűnnie. Az ügyvédi díjjal való elszámolást nem helyettesíti a becsatolt megbízást visszavonó okiratban szereplő elszámolásról tett kijelentés, annak tényleges megtörténtét az ügyvéd nem tudta igazolni, a bejelentő még 2020. januárjában is kifogásolta, hogy nem kapta vissza a munkadíjat.

Erre tekintettel a fegyelmi biztos helytállóan állapította meg, hogy az **írásbeli elszámolás elmulasztásával** az ügyvéd megsértette e határozat VI. fejezetének 3.) pontjában ismertetett szabályt, amellyel **1 rendbeli szándékosan megvalósított fegyelmi vétséget** követett el.

4) Iratcsatolás elmulasztása

A fegyelmi biztos az illeték visszatérítésére vonatkozó iratok felhívás ellenére csatolásának elmulasztására hivatkozott a fegyelmi eljárást elrendelő határozatában, azonban az ügyvéd az Elsőfokú Fegyelmi Tanács részére ezen iratokat is megküldte utólagosan, a késedelmét kellően kimentette, így a fegyelmi biztos erre vonatkozó indítványát a tárgyaláson visszavonta. Álláspontját az Elsőfokú Fegyelmi Tanács osztotta, ebben a kérdésben az ügyvéd marasztalását mellőzte.

5) Iratok kiadásának elmulasztása

Bár a fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást elrendelő határozatában nem minősítette a bejelentő által hiányolt közjegyzői okirat kiadásának elmulasztását, de az Elsőfokú Fegyelmi Tanács ennek vizsgálatára is kitér. E körben megállapítható, hogy bár a bejelentő a fegyelmi biztoshoz írt további levelében és egyéb nyilatkozataiban arra is utalt, hogy egy közelebből

meg nem határozott közjegyzői okirat az egyéb iratokkal nem került részére visszaadásra, amelyet az ügyvédnek is jelzett a 2019. december hó 20. napján írt e-mailjében, azonban a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, hogy e közjegyzői okirat alatt a bejelentő pontosan mely okiratot értette, az a perben érvényesíteni kívánt vagy mással jogalapon fennálló követeléssel kapcsolatos-e, de még az sem, hogy egyáltalán az az ügyvédnek átadásra került-e az egyéb iratokkal. Mivel az ügyvéd számára sem volt ismert a keresett „alapírat” azért annak közjegyzői felkutatására tett intézkedésre nem vezethetett eredményre. Ezért ebben a kérdésben **sem állapítható meg az ügyvéd felelőssége.**

VI.

Az elkövetett fegyelmi vétség megjelölése

Az ügyvédi tevékenységről szóló **2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.)** 107. §-a szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy
- b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában tájékoztatta a bejelentőt és az eljárás alá vont ügyvédet, hogy jelen eljárás a bejelentést követően hivatalból indult, amit kérésre sem lehet visszavonni, illetve ez alapján megszüntetni.

1.)Eljárás alá vont ügyvéd azzal a mulasztásával, hogy a keresetlevelet elkésetten nyújtotta be a bíróságra 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, megsértette: az Üttv. 1. §-ának (3) bekezdésében foglaltakat, amely szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni. Megsértette továbbá az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: **ÜESZ**) 2.1., 2.2. és 2.4 pontjában írtakat.

Az ÜESZ 2.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez. Az ÜESZ 2.2. pontja értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelődásainak szem előtt tartásával látja el. Az ÜESZ 2.4. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével. Megsértette a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (**Ptk.**) 6:272. §-át, amely szerint: „M megbízási szerződés alapján a megbízott a megbízó által rábízott feladat ellátására, a megbízó a megbízási díj megfizetésére köteles.”

2.)Eljárás alá vont ügyvéd a kellő tájékoztatás elmulasztásával, a megszüntető végzés bejelentő részére történő kézbesítés elmulasztásával 1 rb. szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el, megsértette: az Üttv. 1. §-ának (3) bekezdésében, az ÜESZ 2.1. és 2.2. 2.5.pontjában, valamint a Ptk. 6:275. § (1)(2) és bekezdésében foglaltakat.

A Ptk. 6:275. §-a szerint:

(1) A megbízott köteles a megbízót tevékenységéről és a feladat állásáról kívánságára, szükség esetén e nélkül is tájékoztatni. A megbízott köteles a megbízót tájékoztatni, ha közreműködő

igénybevétele vált szükségessé, vagy ha a felmerült új körülmények az utasítások módosítását teszik indokolttá. (2) A megbízott köteles a megbízót a megbízás teljesítéséről késedelem nélkül értesíteni.”

3.)Eljárás alá vont ügyvéd a munkadíj elszámolás elmulasztásával 1 rb. szándékosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el, mivel megsértette azaz ÜESZ 6.10. pontjában foglaltat.

„6.10. Ha a megbízás a teljesítése előtt szűnik meg, a megbízott köteles a már átvett megbízási díjjal írásban elszámolni, a megbízás megszűnéséig végzett munkával arányos felvett megbízási díjat azonban visszatarthatja. Az elszámolási kötelezettség teljesítését nem érinti, ha annak tartalmát a megbízó vitatja. Vita esetén a megbízottnak az elszámolás tényét kell igazolnia”.

VII.

Büntetés kiszabása, súlyosító és enyhítő körülmények

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § b) pontjában írt pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazta, annak mértékét az alsó értékhez közeli összegben határozta meg.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményt nem állapított meg, ugyanakkor értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvédet 2018-ban az előzetes vizsgálat megszüntetése mellett figyelmeztetésben részesítették. Enyhítő körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeit, ténybeli elismerését és megbánásra utaló kijelentéseit, továbbá a bejelentő részére az illeték visszaigényléséhez nyújtott segítségét.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás általán költségének megfizetésére.

VIII.

Az elsőfokú fegyelmi határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd 2020. július 20. napján kelt és a Debreceni Ügyvédi Kamarához 2020. július 24. napján érkezett fellebbezést terjesztett elő.

Fellebbezésében részletesen vitatta az elsőfokú fegyelmi határozat azon ténymegállapítását, hogy az ügyben szándékos mulasztást követett el a kereseti kérelem késedelmes benyújtásával. Nem értett egyet az elsőfokú fegyelmi tanácsnak a büntetés kiszabása során kialakított álláspontjával sem és a kiszabott pénzbüntetés mértékét különösen súlyosnak tartotta.

A fentiekre figyelemmel eljárás alá vont ügyvéd elsődlegesen az elsőfokú fegyelmi határozat megváltoztatását, a pénzbüntetés mellőzését és megrovás büntetés alkalmazását kérte, másodsorban az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú fegyelmi tanács új eljárás lefolytatására történő kötelezésre tett indítványt.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa észrevételében – annak indokait részletesen kifejtve - az első fokon eljáró fegyelmi tanács határozatának a helyben hagyását indítványozta, ugyanis - álláspontja szerint – sem a határozat hatályon kívül helyezésére, sem annak enyhítésére sincs lehetőség.

IX.

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa 2020. október 16. napján tartott fellebbezési tárgyalást, melyen a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa megjelent, míg az eljárás alá vont ügyvéd – szabályszerű idézése ellenére – nem jelent meg, azonban további észrevételt tett, mely ismertetésre került. A fellebbezési tárgyaláson a

Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa az indítványában foglaltakat változtatás nélkül fenntartotta, szóbeli kiegészítést nem tett.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács eljárása lefolytatására az **Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. számú tv. (Üttv.) 208. § (22) bekezdésére** tekintettel a **20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban FE) 42.1, és 42.2. pontjai** alapján került sor.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot az FE. 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között teljes terjedelmében felülbírálta, és – részben egyetértve a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosának észrevételeiben foglaltakkal is - azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **fellebbezése érdemben megalapozatlan.**

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az első fokon eljáró fegyelmi tanács a bizonyítást a határozathozatalhoz szükséges mértékben lefolytatta, a történeti tényállást helyesen rögzítette, mindezekért a Másodfokú Fegyelmi Tanács a panasz alapját képező és az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított történeti tényállást a fellebbezési eljárásban is irányadónak tekintette, azt megállapította, és valóban elfogadta, megállapította továbbá, hogy a helyesen megállapított tényállásában helyes következtetéseket levonva állapította meg az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét az Elsőfokú Fegyelmi Tanács, azonban tévedett az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétség jogi minősítése tárgyában.

Ezzel kapcsolatban a Másodfokú Fegyelmi Tanács rámutat arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mulasztásai, azaz a keresetet tartalmazó irat késedelmes benyújtása és a tájékoztatás elmulasztása is az ügyvédi megbízásához kapcsolódnak, így azok 1 rendbeli fegyelmi vétségként értékelendők, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd folyamatosan követett el, ezért a mulasztása 1 rendbeli, szándékosan és folytatólagosan elkövetett fegyelmi vétségnek minősül. Tévedett az Elsőfokú Fegyelmi Tanács akkor, amikor azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az elszámolási kötelezettségének nem tett eleget, tekintettel arra, hogy a bejelentő aláírta azt a nyilatkozatot, mely szerint az ügyvéddel szemben követelése nincs, egymással elszámoltak. Ezt követően már nem vizsgálható, hogy a bejelentő egyáltalán tudta-e, hogy mit írt alá, ha nem olvasta el, az a bejelentő terhére esik, tehát e körben az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőssége nem állapítható meg! A Másodfokú Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabásakor – az elsőfokú határozattal szemben – súlyosító körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd terhére a folytatólagos elkövetést.

A kifejtettek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács az első fokú fegyelmi határozatot az FE 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül, és azt az Üttv. 138. § (1) bekezdés b.) pontja alapján akként változtatta meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1(egy) rendbeli folytatólagos szándékos fegyelmi vétséget követett el, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyja. A Másodfokú Fegyelmi Tanács úgy értékelte, hogy az elkövetett fegyelmi vétség súlyával a kiszabott fegyelmi büntetés arányban áll, ezért annak enyhítésére nem látott okot.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése érdemben megalapozatlan volt és a másodfokú határozat csak a minősítésen változtatott, de sem a megállapított tényállást, sem a kiszabott pénzbüntetés mértékét nem érintette, ezért a Másodfokú Fegyelmi Tanács - az FE 40.2. c.) pontja alapján – az eljárás alá vont ügyvédet kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári

perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXXII. törvény (E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére. Az E-ügyintézési törvény 9. § (2) bekezdés b) pontja szerint elektronikus ügyintézésre köteles az ügyfél jogi képviselője. A 2017. évi I. törvény (Kp.) 27. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kötelező jogi képviselő esetén a jogi szakvizsgával rendelkező fél a saját személyében tesz eleget a kötelező jogi képviselő szabályának. A Kp. 12. § (3) bekezdés d) pontja, valamint a Kp. 13. § (11) bekezdése alapján „köztestületi jogvita esetében a perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes”. A keresetlevél előterjesztéséhez szükséges űrlap a <https://www.muk.hu/nyomtatvanyok> oldalról tölthető le.

Kmf.

3. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős és végrehajtható.